

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 26. april 2012 i sag nr. BS C7-1097/2010:

Part 1
Adresse 1
By 1

mod

Part A
Adresse 2

6200 Aabenraa

Sagens baggrund og parternes påstande:

Sagsøgeren, Part 1, og sagsøgte, Part A, indgik ægteskab den 2. juni 1990 efter 4 års forudgående samliv. Parterne ophævede samlivet i efteråret 2008, og de blev separeret den 12. november 2008 på vilkår, at ingen af parterne skulle betale underholdsbidrag til den anden part. Parterne blev skilt den 5. november 2009 på separationsvilkåret. Før separationen havde sagsøgte afgivet en erklæring om, at sagsøgeren forlods ville få 600.000 kr. af friværdien i den fællesboet tilhørende ejendom, Adresse 3, By 2, hvis hun gav afkald på hustrubidrag.

Sagsøgerens har nedlagt påstand om, at sagsøgte dømmes til at betale et beløb 1.325.207 kr. med tillæg af procesrenter fra sagens anlæg den 17. juni 2010, idet sagsøgeren udover det førnævnte beløb på 600.000 kr. kræver betaling af sin andel af provenuet af den fællesboet tilhørende ejendom i By 2 samt godtgørelse af nogle afholdte udgifter.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse, idet sagsøgte har gjort gældende, at han på grund af nogle psykiske problemer ikke er forpligtet af den afgivne erklæring, jf. ægteskabslovens § 58 og aftalelovens §§ 31, 33 og 36. Overfor sagsøgerens krav iøvrigt har sagsøgte gjort nogle forskellige modkrav gældende blandt andet vedrørende husleje i tiden frem til ejendommens salg

Oplysningerne i sagen:

Civilstyrelsen har den 27. oktober 2010 givet sagsøgeren fri proces.

Huset i By 2 blev købt i november 1986 i sagsøgtes navn. Under ægteskabet overførte sagsøgeren hver måned 4.000 kr. til en fælles konto, mens sagsøgte månedligt overførte 12.500 kr. til samme konto. Det fremgår af et kontoudtog vedrørende denne fælleskonto, at der den 2. juli 2008 er overført

65.000 kr. fra denne konto til [Kontonr. 1], og at der den 16. juli 2008 er overført 175.000 kr. til [Kontonr. 2]. Det er oplyst, at den førstnævnte konto er sagsøgt, og at den sidstnævnte tilhører sagsøgeren. Det fremgår videre af fælleskontoen, at der den 29. august 2008 er udbetalt 17.442 kr. fra kontoen, og at der samme dag er indsat et tilsvarende beløb på kontoen. Udbetalingen vedrørte bl.a betaling for en tilstandsrapport på huset. Det er sagsøgte, som har indsat pengene på kontoen til udligning af udgifterne til tilstandsrapporten m.v.

Det hedder i den erklæring, som sagsøgte afgav den 17. september 2008 bl. a., at sagsøgte "bekræfter og fastholder herved at jeg i.f.m. separation og skilsmisse fra min hustru, [Part 1], i mindelighed har tilbudt hende kr. 600.000,- hvilket beløb effektueres ved, at min hustru forlods tildeles beløbet ud af den friværdi, der fremkommer ved salget af vores ejendom, [Adresse 3] [By 2], og at den resterende del af det til hver en tid fremkomne beløb derefter fordeles ligeligt - eks. friværdi 2.200.000 kr. tildeles [Part 1] forlods kr. 600.000 - (uanset friværdistørrelsen) restbeløb kr. 1.600.000 divideret med 2, kr. 800.000 - i alt kr. 1.400.000 således undertegnede eks. modtager kr. 800.000, af den samlede friværdi:

Såfremt min hustru mod min forventning fremsætter krav om hustrubidrag bortfalder ovenstående tilbud, og Statsforvaltningen må derefter overtage fordeling m.v."

Sagsøgerens advokat har i et brev af 14. oktober 2008 accepteret sagsøgtes tilbud.

Det hedder blandt andet i advokatens brev:

"....

I fortsættelse heraf skal jeg jeg oplyse, at din hustru er indforstået med dit tilbud.

I fortsættelse heraf har jeg noteret mig, at [Part 1] forlods skal udtage 600.000 kr. af ejendommens friværdi, når den er solgt, og at restbeløbet af friværdien, hvad dette end måtte blive, idet ejendommen jo endnu ikke er solgt, skal deles ligeligt mellem jer.

Jeg har på dette grundlag anmodet din hustru om at datere og underskrive anmodningen om separation, som d.d. m.v. er sendt til Statsforvaltningen.

[Part 1] bekræfter, at hun herefter vil afstå fra ethvert krav om hustrubidrag.

...."

Sagsøgeren havde i 2007 en bruttoindkomst på 190.514 kr, i 2008 en brutto-

indkomst på 210.896 kr og i 2009 en bruttoindkomst på 218.914 kr. Sagsøgte havde i 2007 en bruttoindkomst på 445.960 kr. i 2008 en bruttoindkomst på 503.155 kr. og i 2009 en bruttoindkomst på 381.169 kr.

Sagsøgte var i en årrække ansat hos **M1**. Den 23. juli 2008 meddelte **M1** ham afsked med kvalificeret svagelighedspension på grund af helbredsbetiget utjenstdygtighed med udgangen af oktober måned.

Myndighed 1 (M1)

I et brev til sagsøgte den 30. juli 2008 meddelte Vallensbæk Kommune, at man havde vurderet sagsøgtes arbejdsevne som svært nedsat i ethvert erhverv "p.g.a. svær kronisk, psykisk tilstand". Sagsøgte ville herefter modtage førtidspension med virkning fra 1. august 2008.

Som grundlag for denne afgørelse forelå blandt andet en psykiatrisk speciallægeerklæring af 29. november 2007 fra speciallæge i psykiatri **Person 1**.

Det hedder heri som konklusion:

"Klienten lider af en meget svær depression, udløst af lang tids overbelastning samt frustrerende vilkår, der yderligere har kollideret med klientens tvangsprægede personlighedsstruktur med trang til at gøre al ting perfekt, hvilket vilkårene i længere tid ikke har gjort muligt. Der er i den forbindelse opstået en massiv nedslidning.

Den antidepressive medicinske behandling er ikke tilstrækkelig sufficient i forhold til klientens alvorlige depression. Klienten er anbefalet at tale med egen læge samt praktiserende psykiater om skift til en mere potent antidepressiv medicin med virkning på både serotonin- og nordadrealin receptorer (som f.eks. Cymbalta der også har relativ hurtig effekt).

Dette bør kombineres med kognitiv psykoterapi, som har dokumenteret effekt på depression. Endvidere må der være talrige belastninger vedrørende arbejdsvilkår, som patienten har brug for at bearbejde også på denne måde.

Med den meget svære depression klienten lider af, må der forudses en længerevarende sygeperiode, som forventes at være omkring ½ år fra nu, med den ovenfor nævnte behandling, er det vurderingen at klienten vil kunne genvinde sin fulde arbejdsevne".

I en psykiatrisk speciallægeerklæring af 22. januar 2008 fra speciallæge i psykiatri **Person 2** hedder det som konklusion:

Det drejer sig om en nu 56-årig **Stilling**, som igennem 8 år har været meget belastet på grund af sin personlighed i arbejdet med interne **Sager**. Pt. er langsomt brændt ud i forsøget på at tilfredsstille/leve op til ledelsens forventning. Pt. har gennem de senere år følt sig skuffet, afvist og

har yderligere forsøgt at tilfredsstille ledelsen i håb om en karriere i **Myndighed 2**

Da denne drøm brast brød hans systemer sammen, reagerede han først talrige psykosomatiske symptomer, som tegn på den dybtliggende udbrænding og siden udviklede pt. en svær reaktiv depression. Pt. er nu rimelig medicinsk behandlet, men den bagvedliggende angst og udbrændthed er kommet tydelig igennem, således at han ved den mindste belastning mister overblikket, mister koncentrationen og bliver forvirret, angst, urolig og han hører ikke efter, går i selvsving og mister kontrollen og kan få aggressive udbrud.

Pt. har en svær udbrændt belastningsdepression på grund af hans personlighedsforstyrrelse. Tilstanden er helt stationær og minder mest om tidlig alzheimer sygdom (demens), og kun tiden kan afgøre dette.

På denne baggrund findes det urealistisk at pt. fremover kan varetage sin stilling uden unormalt sygefravær. Pt. er svært psykisk invalideret og kommer aldrig i arbejde igen...."

Af en håndskrevet opgørelse fra sagsøgerens far fremgår, at sagsøgeren i årene 2004-2008 har modtaget 170.000 kr. fra sin far, og at sagsøgeren desuden i 2009 har modtaget 5.000 kr. fra faderen. Af en anden opstilling fremgår, at sagsøgte i perioden 2004-2008 har modtaget 54.000 kr. fra sagsøgerens far.

Sagsøgeren har under sagen fremlagt en række regninger fra Brøndby Dyreklinik vedrørende behandling af parternes hund. Den første regning er dateret 1. september 2008 og den sidste, som vedrørte hundens aflivning er dateret den 7. maj 2010. De samlede dyrlægeudgifter andrager 12.310 kr.

Sagsøgeren har desuden fremlagt en faktura af 26. maj 2009 vedrørende køb af en vaskemaskine for 4.000 kr. og en faktura af 3. august 2009 for køb af en opvaskemaskine for 2.700 kr.

Parternes hus, **Adresse 3** **By 2**, blev solgt pr. 1. marts 2010. Sagsøgeren blev boende i huset til salget. Parterne er enige om, at huslejen, hvis sagsøgeren har haft pligt til at betale husleje for at bo i huset, skal fastsættes til 6000 kr. pr. måned.

Det er sagsøgerens opfattelse, at hun ikke skulle betale husleje for at bo i huset. Dette begrundes hun blandt andet med følgende passus i et brev af 16. juli 2009 fra sagsøgtes advokat til sagsøgerens advokat:

"Min klient har hverken psykiske eller fysiske mulighed for at deltage i den udvendige pasning af ejendommen. Jeg går ud fra, når Deres klient anvender ejendommen, at hun løbende vedligeholder såvel den udvendige og indvendige del."

Af den skødekonto, der blev oprettet i forbindelse med salget af huset fremgår, at der efter indfrielse af prioritetsgælden var en friværdi på 824.103,01 kr. Hertil skal lægges et beløb på 8.525,00 kr. fra ejendomsmægleren, som var tilovers af den kontante udbetaling efter fradrag af mægleromkostninger m.v. Indeståendet på skødekontoen blev reduceret med et beløb på 303.651,75 kr., som vedrørte indfrielsen af et lån, som efter samlivsophævelsen var optaget med sikkerhed i huset og brugt til sagsøgte købt af en ejendom i Sønderjylland.

Sagsøgerens krav er opgjort således:

Sagsøgerens andel af friværdien ved salget af parternes ejendom, halvdelen af kr. 824.103,00	kr. 412.051,00
Sagsøgte gæld til sagsøger for restboligkredit vedrørende købet af sagsøgte ejerlejlighed (oprindelig kr. 405.000,09 nedbragt til	kr. 303.651,00
Sagsøgerens tilgodehavende i forbindelse med hendes afkald på hustrubidrag	kr. 600.000,00
Sagsøgers udgifter til fælles hund, halvdelen af de afholdte udgifter i perioden 1. september 2008 - 7. maj 2010, kr. 12.310,00	kr. 6.155,00
Sagsøgers udgifter til anskaffelse af vaskemaskiner og opvaskemaskiner, halvdelen af kr. 6.700,00	<u>kr. 3.360,00</u>
I alt	<u>kr. 1.325.207,00</u>

Sagsøgte er af den opfattelse, at der ved opgørelsen af parternes mellemværende skal tages hensyn til blandt andet følgende poster:

"Løbende udgifter vedrørende **Adresse 3** i perioden 15. november 2008 til den 1. marts 2010 betalt af sagsøgte med kr. 182.250,00 og af sagsøgte med kr. 31.000,00. Desuden skal følgende udgifter afholdt af sagsøgte indgå i opgørelsen:

Tilstandsrapport m.v. 17.442,00 kr., øvrige udgifter afholdt af sagsøgte 7.541,00 kr. og refusionsopgørelse og el 1.935,00 kr. Desuden bør det i opgørelsen efter sagsøgte opfattelse indgå et beløb 93.000,00 kr., som sagsøgerens husleje i perioden 15. november 2008 til den 1. marts 2010. Desuden brænde for en værdi af 8.000,00 kr. forsvundet fra ejendommen mens sagsøgeren har boet der, og endelig skal der ved opgørelsen af parternes mellemværende indgå, at sagsøgte ved delingen af indeståendet på parternes konti har oppebåret 79.000,00 kr., mens sagsøgeren har oppebåret 175.000,00 kr.

Sagsøgeren har forklaret, at hun og sagsøgte flyttede sammen i 1986, samme år som huset blev købt. De boede i huset under ægteskabet. Sagsøgeren er uddannet som pædagog og arbejdede som pædagogassistent. Sagsøgte var tilknyttet **Afdeling** i 20 år og var næsten aldrig hjemme. Hendes arbejdstid lå på 29-30 timer om ugen, og hun kunne ikke komme på fuld tid. Hun mistede sit arbejde den 31. maj 2011 på grund af besparelser. Hun er nu på dagpenge og får månedligt udbetalt 10.500 kr. efter skat. Hun har ikke andre indtægter end sine dagpenge. Hun vidste godt, at sagsøgte søgte førtidspension. Han var stresset og udbændt, og han kunne ikke sove. De drøftede de psykiatriske speciallægeerklæringer. Sagsøgeren har aldrig over for psykiaterne bekræftet, at sagsøgte lidelse skulle minde om alzheimer. Hun har sagt, at efter hendes opfattelse kunne det minde om stress. Hun læste erklæringen fra **Person 2**. Hverken hun eller sagsøgte forstod ordvalget, og de syntes, at erklæringen lød værre, end det var. Sagsøgte udtrykte det på den måde, at **Person 2** blot ville hjælpe ham til at få pension. Hun mener ikke, at sagsøgte var psykisk syg, da han afgav erklæringen om, at hun kunne få 600.000 kr. af friværdien, hvis hun opgav at kræve hustrubidrag. Sagsøgte opførte sig fornuftigt i dagligdagen. Sagsøgte flyttede i efteråret 2008. I den første tid boede han hos en søster, og derefter købte han en lejlighed i Aabenraa. Han spurgte, om det var i orden, at han forlods fik 400.000 kr. i huset. Det samtykkede sagsøgeren i, og hun skrev under på papirerne uden at opdage, at hun blev meddebitor på lånet til sagsøgte lejlighed. Under ægteskabet havde de en fælleskonto, som sagsøgeren satte 4.000 kr. om måneden ind på. Sagsøgte indsatte 12.500 kr. Det var ikke noget, de havde diskuteret. Efter sagsøgte flytning aftalte de, at sagsøgerens månedlige beløb skulle nedsættes til 2.000 kr. Sagsøgeren afholdt udgifter til huset blandt andet vedrørende kloakken. Desuden var der udgifterne til parternes fælles hund og indkøb af vaskemaskine og opvaskemaskine. Det var sagsøgte, der foreslog, at sagsøgerens månedlige beløb skulle være 2.000 kr. Sagsøgte ville fortsat selv betale 12.500 kr. Sådan var det, indtil huset blev solgt. Mens de levede, sammen var det sagsøgte, som stod for regnskaberne. Det var sagsøgeren ikke inde i, og hun havde fuld tillid til sagsøgte. Han førte også regnskaberne, efter at han var blevet syg. Han havde fortsat styr på det. Sagsøgerens far havde givet dem gaver under ægteskabet. Han forærede dem pengene for at de kunne forsøge tilværelsen. Pengene blev givet før samlivsophævelsen og indsat på fælleskontoen. Pengene blev brugt under ægteskabet til ferie og møbler m.v. De har ikke talt om, at sagsøgte skulle have tilbagebetalt, det han efter samlivsophævelsen havde betalt ind på fælleskontoen. Det er rigtigt, at der var noget brænde, men det er blevet brugt, og sagsøgeren tror, at forbruget af brændslet fandt sted før separationen. Opvaskemaskinen gik i stykker, og sagsøgeren var nødt til at købe en ny. Huset var sat til salg med vaskemaskine og opvaskemaskine, og begge dele blev stående i huset, da sagsøgeren flyttede. Hun havde ikke aftalt købene med sagsøgte. De havde aftalt, at hunden skulle blive i hjemmet. Det var deres fælles hund. Da den blev syg, måtte den aflives. De har ikke drøftet udgifterne til hunden efter samlivsophævelsen. De var ikke på talefod. Indboet blev ikke delt. De havde to biler, og de tog hver en. Med hensyn til indboet hen-

tede sagsøgte sine ting en eftermiddag. Sagsøgeren har endnu ikke modtaget en krone af provenuet fra salget af huset. Den erklæring, som blev afgivet vedrørende beløbet på 600.000 kr., er skrevet af sagsøgte. Hun har ikke påvirket indholdet og så første gang erklæringen, da hun fik den tilsendt fra sin advokat. De havde ikke talt om det forinden. Sagsøgte har lavet den, efter at han var kommet til Aabenraa. Sagsøgeren har ikke været hjemmegående under ægteskabet. Huset blev oprindeligt sat til salg for 4.495.000 kr. men blev solgt for 3.000.000 kr. Hun havde ikke drømt om, at det ville falde så meget i pris. Udgifterne til el og varme gik over den fælles konto, mens sagsøgeren boede i huset efter samlivsophævelsen. Hun ved ikke, om hun vil på efterløn, og forventer ikke at have ret til pension af nogen betydning. Hun har ikke foretaget indbetalinger på pensionsordninger. Sagsøgeren har ikke ønsket at tale med sagsøgte efter samlivsophævelsen.

Sagsøgte har forklaret, og han og sagsøgeren flyttede sammen i huset i 1986. I sommeren 2008 flyttede han til Sønderjylland. Sagsøgeren havde arbejde under hele ægteskabet. Sagsøgte havde også arbejde under ægteskabet, indtil han måtte sygemelde sig. Han husker ikke, hvilke aftaler der blev lavet vedrørende huset. Han har altid afholdt hovedparten af udgifterne vedrørende huset, og det fortsatte han med efter sin fraflytning. Han husker ikke, om de aftalte en regulering, når huset blev solgt. Han tror, at de har sagt, at de måtte finde ud af det senere. Han kan ikke rigtig huske tingene. Han kan huske, at han hævdede sin pensionsopsparing og sit indestående hos LD for at betale det ene og det andet. I dag har han kun gæld. Han har fået et lån på 92.000 kr. hos sin familie. Hans familie mener, at han går og foretager sig ting uden at have styr på, hvad han gør. I 2009 mødte han to piger, og dem fortalte han om de 600.000 kr. De sagde, at det var helt galt, og at han skulle prøve at tale med en advokat, men det kunne sagsøgte ikke samle sig sammen til. Han ved ikke, hvad han går og laver, og han søgte løbende til psykiater. Han har ikke talt med sagsøgeren. Efter et færdselsuheld i august 2008 tog han hjem til huset, men sagsøgeren kom og sagde, at han skulle holde sig væk. Hun sagde også, at hun ville udskifte låsene i huset. Sagsøgte sagde, at det var ikke nødvendigt, hvorefter han afleverede sine nøgler. Han spurgte, om sagsøgeren ville køre ham til toget, men hun svarede, at det måtte han selv finde ud af. Han kan huske, at de talte om, hvad huset skulle koste. Sagsøgeren mente, at prisen skulle være 5,2 mill. kr., mens sagsøgte sagde 4,7 mill.kr. Det var i den forbindelse, at han lovede sagsøgeren de 600.000 kr., og det beløb blev ved med at forfølge ham. Det var før sagsøgte flytning, at de talte om prisen på huset. Efter at han var flyttet til Aabenraa, fik han et brev fra sagsøgerens advokat, men han husker ikke, hvad der stod i brevet, og han talte ikke med sin familie om det. Sagsøgte begyndte at låne penge, og det var først året efter, at han mødte de to piger. Han har skrevet mange formuleringsskrivelser i forbindelse med sit arbejde. Det var han vant til. Sagsøgte kendte ikke noget til reglerne om ægtefællebidrag og bodeling, da han lavede erklæringen. Han husker ikke erklæringen og aner ikke, hvad han tænkte, da den blev lavet. Han tror nok, at erklæringen blev lavet samtidig med, at han fik et brev om at holde sig fra ejendommen. Alt forsvinder for ham. For

eksempel kan han ikke huske sin 60-års fødselsdag, og det er som om han ikke kan tænke. I efteråret 2008 var han stadig sløv. Han kunne ikke huske, hvad han skulle købe, når han var på indkøb, og han sad for det meste blot og sov på terrassen. Person 2's erklæring blev ikke lavet med det formål, at han skulle slippe for at arbejde. Person 2 sagde, at sagsøgte aldrig kom i arbejde igen, fordi han ikke kunne huske og ikke kunne overskue noget. Opvaskemaskinen og vaskemaskinen fejlede ikke noget, da sagsøgte flyttede. Sagsøgte var ikke klar over, at sagsøgeren brugte penge til anskaffelse af en opvaskemaskine og en vaskemaskine. Hunden var sagsøgerens hund, og hun ville beholde den, da de gik hver til sit. Det var ikke på tale, at sagsøgte skulle have den med. Sagsøgeren har aldrig ringet til ham vedrørende eventuelle udgifter til hunden. De gaver, de fik fra sagsøgerens far, blev ikke holdt adskilt fra deres øvrige formue. Sagsøgte holdt ikke styr på, hvad der gik ind på den fælles konto. Sagsøgte hævdede 65.000 kr. på kontoen. Sagsøgeren hævdede 175.000 kr. Sagsøgte har nok bare sagt ja til denne hævning. Han havde ikke styr på det. Der er ikke foretaget nogen bo-deling, og han tror, at det var sagsøgeren, der traf afgørelse vedrørende indboet. De har ikke lavet nogen aftale vedrørende indboet. Sagsøgte betalte tilstandsrapporten i august 2008 med penge, som han overførte fra sin konto hos Den Danske Bank. Sagsøgte har hele tiden sørget for, at fælleskontoen ikke blev overskredet. Han har hver måned betalt 12.500 kr. ind på kontoen men har også derudover sat penge ind på den fælles konto. Da han flyttede var der rigtig meget brænde ved huset, men den 1. marts 2010 var der som støvsuget for brænde. Sagsøgte havde ikke været på ejendommen, siden sagsøgeren fik hans nøgle. Han ved ikke, hvad han havde forestillet sig med de 600.000 kr., hvis ikke ejendommen gav det forventede overskud. Det var sagsøgte, som under ægteskabet stod for de fælles regnskaber. Han ved ikke, om sagsøgeren havde forstand på det. Han havde ikke fysisk eller psykisk mulighed for at henvende sig til advokat, tidligere end det skete. Han mener, at han mødte de omtalte to piger i februar eller marts 2009, og det var også på det tidspunkt, at han begyndte at fortælle sin familie om det. Sagsøgte bor i dag i et lille hus i By 3, som blev købt i november 2010. Sagsøgtes bror har hjulpet ham med en ombygning. Han husker ikke, at han skulle have sagt, at sagsøgeren kunne nøjes med at betale 2.000 kr. om måneden. ind på fælleskontoen.

Parternes synspunkter:

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand gjort gældende, at sagsøgte er forpligtet af sin erklæring om forlods at ville betale sagsøgeren 600.000 kr. af husets friværdi. Der er ikke grundlag for, at dette løfte skulle være uforbindende for sagsøgte, som har konciperet erklæringen uden sagsøgerens medvirken. Sagsøgtes erklæring er professionelt udført og fremtræder fornuftsmæssig både med hensyn til indhold og i henseende til udformning. Erklæringen er udfærdiget, efter at sagsøgte var flyttet til Aabenraa, og sagsøgeren har ikke haft nogen indflydelse på erklæringens indhold. Erklæringen kan hverken helt eller delvis tilsidesættes i medfør af ægteskabslovens §

58 eller aftalelovens §§ 31, § 33 eller § 36. Parterne havde en fast aftalt fordeling af de beløb, de hver for sig skulle indbetale til fælleskontoen, og denne aftale har de begge opfyldt. Sagsøgte kan ikke efterfølgende fragå denne aftale ved at stille modkrav mod sagsøgeren for hans større andel af indbetalingerne til fælleskontoen. De udgifter, som sagsøgte kræver dækket til tilstandsrapport m.v. er afholdt før skæringsdagen den 12. november 2008. Sagsøgte har ikke dokumenteret værdien af brændet. Parterne skal afholde udgifterne til deres fælles hund i fællesskab. Sagsøgeren skal ikke betale husleje for sin benyttelse af huset efter samlivsophævelsen, idet det er sagsøgeren alene, som efter samlivsophævelsen har passet huset.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand gjort gældende, at den erklæring, som sagsøgte afgav, objektivt set er urimelig, idet det må lægges til grund, at sagsøgte ikke eller kun i mindre omfang var blevet pålagt at betale hustrubidrag, hvis spørgsmålet var blevet afgjort af retten. Sagsøgtes psykiske habitus var på tidspunktet for aftalens indgåelse af en sådan karakter, at sagsøgte var ude af stand til at overskue konsekvenserne af aftalen. Aftalen er åbenbart urimelig og må tilsidesættes efter ægteskabslovens § 58 eller aftalelovens §§ 31, 33 eller 36. Hvis sagsøgtes erklæring lægges til grund, vil der være et åbenbart misforhold mellem parternes andele af fællesboet. Der var ikke basis for at tilkende sagsøgeren hustrubidrag, og hvis hun i en kortere periode skulle have haft hustrubidrag, ville der aldrig kunne blive tale om et beløb i nærheden af 600.000 kr. Der må i denne forbindelse også tages hensyn til det skattemæssige aspekt, idet sagsøgeren ved at få beløbet som led i bodelingen opnåede en skattemæssig fordel svarende til omkring 50% og hertil kommer den fordel, som sagsøgeren opnåede ved at få beløbet som et én gangsbetrag fremfor at skulle have beløbet fordelt over en årrække. Sagsøgte var syg og kunne ikke overskue konsekvenserne af sin handlemåde. Sagsøgeren har hævet 175.000 kr. på den fælles konto. Hævningen af dette beløb må indgå i parternes mellemværende, idet den arv, som sagsøgeren modtog fra sin far, var indgået i det almindelige formuefællesskab. Forskellen mellem sagsøgerens hævning af 175.000 kr. og sagsøgtes hævning af 65.000 kr. er 110.000 kr., hvorfor sagsøgte har et modkrav mod sagsøgeren på 55.000 kr. Sagsøgte har efter samlivsophævelsen betalt i alt 182.250 kr. ind på den fælles konto. Sagsøgte har kun betalt 31.000 kr. Disse betalinger må også indgå i opgørelsen af parternes mellemværende. Sagsøgte har overført et beløb til fælleskontoen af det lån, som sagsøgte optog i forbindelse med købet af sin ejendom i Sønderjylland. Sagsøgeren må desuden være forpligtet til at betale husleje for den periode, hun efter skæringsdagen har beboet ejendommen, d.v.s. fra den 15. november 2008 til den 1. marts 2010. Sagsøgerens krav på, at sagsøgte skal deltage i betalingen af udgifterne vedrørende hunden og udgifterne til køb af vaskemaskine og opvaskemaskine bestrides.

Sagsøgte har under henvisning til retsplejelovens § 312, stk. 6, gjort krav på at få tilkendt sagsomkostninger.

Rettenns begrundelse og afgørelse:

Sagsøgte afgav sin erklæring om forlods betaling af 600.000 kr af ejendommens friværdi til brug for parternes separation, som derefter kunne ske ved bevilling. På tidspunktet for erklæringens afgivelse forventede begge parter, at der ville være en betydelig friværdi i ejendommen. Sagsøgtes erklæring er klar og overskuelig og fremtræder som velovervejet. Den er afgivet, efter at sagsøgte var flyttet fra sagsøgeren, og der er ikke grundlag for at antage, at sagsøgte manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt, da erklæringen blev afgivet, eller at der foreligger udnyttelse fra sagsøgerens side. Der er herefter ikke grundlag for at anse erklæringen for urimelig på tidspunktet for dens afgivelse jf. ægteskabslovens § 58 eller uforbindende for sagsøgte i medfør af aftalelovens § 31, eller 33, ligesom den omstændighed, at ejendommen måtte sælges til en pris, der lå langt under det forventede, ikke kan føre til en helt eller delvis tilsidesættelse af sagsøgtes løfte i medfør af aftalelovens § 36. Sagsøgte er således bundet af sit løfte om forlods betaling af 600.000 kr. af ejendommens friværdi. Det lægges til grund, at ejendommens samlede friværdi har andraget 832.628 kr. Heraf skal sagsøgeren forlods have 600.000 kr., mens resten 232.628 kr. skal deles lige. Sagsøgerens andel af huset andrager herefter 716.314 kr, mens sagsøgtes andel beløber sig til 116.314 kr. Det lægges til grund, at det er sagsøgte som har oppebåret det fulde provenu vedrørende huset. Sagsøgeren har derfor i forbindelse med husets salg en fordring mod sagsøgte på 716.314 kr. Det kan ikke indgå i opgørelsen af sagsøgerens krav vedrørende huset, at sagsøgte har anvendt en del af provenuet fra hussalget til indfrielse af et lån vedrørende et andet hus. Det bemærkes, at sagsøgerens opgørelse af sit krav ikke kan tiltrædes, idet opgørelsen indebærer, at sagsøgeren vil opnå et beløb vedrørende hussalget, som langt overstiger friværdien på 832.628 kr.

Separationsdagen må sættes som skæringsdag for opgørelsen af parternes mellemværende, og der findes ikke grundlag for at inddrage de formueforskudninger, der har været mellem parterne forud for skæringsdagen, i opgørelsen af parternes mellemværende under denne sag. Det bemærkes i denne forbindelse, at retten ikke med de foreliggende oplysninger har mulighed for at foretage en egentlig bodeling mellem parterne, idet de tilsyneladende på skæringsdagen har haft aktiver og måske også passiver, som ikke nærmere er oplyst under sagen.

Sagsøgeren blev efter separationen boende i det fælles hus. I overensstemmelse med sædvanlig praksis skal sagsøgeren betale husleje for sin benyttelse af huset i tiden fra separationen indtil sin fraflytning den 1. marts 2010. Parterne er enige om huslejens størrelse på 6.000 kr. pr. måned. Denne husleje må forudsætte et hus, hvor standarden er opretholdt. Efter sagsøgerens forklaring lægges det til grund, at det var nødvendigt at udskifte vaskemas-

kinenaskinen og opvaskemaskinen. De udgifter sagsøgeren har afholdt i denne forbindelse må anses for rimelige i størrelsesmæssig henseende, og de pågældende anskaffelser medfulgte, da huset blev solgt. På denne baggrund findes sagsøgeren at have krav på, at hendes anskaffelsesudgifter på 6.700 kr. skal indgå i opgørelsen af parternes mellemværende.

I forbindelse med samlivsophævelsen overtog sagsøgeren parternes hund. Det er ikke dokumenteret, at der foreligger en aftale om, at sagsøgte derefter har skullet deltage i afholdelsen af udgifterne vedrørende hunden, eller at sagsøgeren iøvrigt har grundlag for at kræve sine udgifter vedrørende hunden delvis refunderet af sagsøgte.

Det lægges til grund, at sagsøgte efter skæringsdagen har betalt 182.250 kr. vedrørende huset, mens sagsøgeren har betalt 31.000 kr. Udgangspunktet er, at parterne efter separationen hver har skullet betale halvdelen af driftsudgifterne vedrørende huset. Da der ikke foreligger bevis for nogen anden aftale, er der ikke grundlag for at fravige udgangspunktet om lighed af de løbende udgifter vedrørende huset.

Der findes ikke at være grundlag for at lade et beløb på 8.000 kr. vedrørende noget brænde indgå i parternes opgørelse, allerede forbi brændet kan være forbrugt før skæringsdagen.

Efter det anførte kan parternes mellemværende opgøres således:

Sagsøgeren til gode vedrørende salget af huset	716.314 kr
sagsøgerens udgifter til husleje ½ af 93.000 kr.	- 46.500 -
refusion af de af sagsøgte afholdte udgifter ½ af 182.250 kr.	- 91.125 -
godtgørelse for afholdte udgifter ½ af 34.360 kr	<u>+17.180 -</u>
	595.869 kr

Sagsøgerens påstand tages herefter til følge med dette beløb.

Der foreligger ikke sådanne særlige grunde, at det i medfør af retsplejelovens § 312, stk. 6, 2. pkt. kan pålægges statskassen at betale sagsøgte sagsomkostninger. Sagens omkostninger ophæves derfor jf. retsplejelovens § 312, stk. 6, 1. pkt.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte **Part A** skal inden 14 dage betale sagsøgeren **Part 1** **595.869 kr.** med tillæg af procesrenter fra den 17. juni 2010.

Sagens omkostninger ophæves.

Dommer